

ת"פ 36446/04/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בניצרת
ת"פ 22-04-36446 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

בפני: כבוד השופטת רות שפירברג כהן
המעורערת מטעם המדינה
בעניין: נגד פלוני
הנאשם

قرر דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודהתו, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון מיום 13.7.22, בשתי עבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובعبارة **הפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287(א) לחוק.

2. לפי כתב האישום המתקן, במועדים הרלוונטיים, היו הנאשם והמתלוננת, הגבר ח"ע בני זוג פרודים. המתלוננת התגוררה עם ילדיה הקטנים בביתה שבעיר נצרת והנאשם התגורר עם הוריו בביתם שנמצא באותה שכונה בעיר נצרת.

בהתאם לaiishom HaRoshon, ביום 4.4.22 בשעה 23:00 לערך, עת שהו המתלוננת והילדים בבית, הגיע הנאשם סמוך לבית, והחל לצעק ולקלל את המתלוננת "יא כלבה يا חזירה"; "יא שרמותה כוס אמק"; כן איים על המתלוננת באומרו "אני אוציא אותך מהבית ואת לא תישארי כאן" המתלוננת השיבה לו כי היא תתלון נגדו במשטרת, אז איים הנאשם על המתלוננת באומרו: "אם תתקשרו למשטרת אני ארצח אותך" כל זאת במטרה להפחידה ולהקניטה. בהמשך למתחזר לעיל נתפס הנאשם על ידי המשטרה ונעצר.

בהתאם לaiishom HaSheni, ביום 7.4.22 במסגרת תיק מ"י 22-04-7361 בשיט משפט השלום בניצרת, ניתנה החלטה לפיה, בין היתר, ישוחרר הנאשם ממעצר בתנאים מגבלים של הרחקה ברדיוס 150 מטרים מהמתלוננת, איסור יצירת קשר עמה במשך 30 ימים וחתיימה על ערביות. למורת זאת, ביום 11.4.22 בשעה 21:00 לערך, עת שהו המתלוננת והילדים בבית, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שהגיע לפתח הבית וצעק למתלוננת: "תפתחי يا חזירה"; "תפתחי يا מקרינה", דפק בחזקה בדלת

במשך כרבע שעה וامر למתלוונת שהוא רוצה את המזווהה שלו. המתלוונת הכינה מזוודה והתקונה למסור אותה לנאם, או אז ניסה הנאם לפתח את הדלת בחזקה בניגוד לרצונה של המתלוונת, ואימ על המתלוונת בפגיעה בחיה ובגוף שלא כדין באומרו: "שווה שתמומי את והבנות שלך" וכן "עוקבים אחריך איפה שאתה הולכת".

3. הנאם כפר תחילת במיחס לו. נעשו מטעם הנאם מאמצים לבחון התאמה לבית משפט קהילתי או למרכז גמילה מאלכוהול. לאחר שלא נמצא מתאים לבית משפט קהילתי, ואף שילוב במסגרת טיפולית אחרת לא צלח בסופו של דבר, הודיעו הצדדים ביום 13.7.22 כי הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאם הודה בעובדות כתוב האישום המתוקן, והורשע בעבירות המיחוסת לו. מעבר לכך, הוסכם כי הצדדים טוענו לעונש באופן חופשי.

תקיר שירות המבחן לבדיקת התאמה לבית המשפט הקהילתי

4. שירות המבחן לא מצא את הנאם מתאים למסלול של בית המשפט הקהילתי.

בתסוקיר מיום 30.5.22 נמסר כי עולה התרשםות מנאם המנהל אורח חיים שלו והתמכרותו מגיל עיר, המתמודד עם מצב נפשי ירוד ומתאפיין בגילוי תוקפנות, התקפי זעם והתכמרות عمוקה ורבת שנים. גם לאחר שRICTה הנאם עונשי מסר בעבר, הוא ממשיך בדרך הבעייתית ללא יכולת להתחבר לצורך בעריכת שינוי באורחות חייו.

להערכת שירות המבחן, קיימת רמת סיכון גבוהה מאוד לחזרה על התנהגות אלימה ולהפרת תנאים. בהתאם לכל האמור, הנאם לא נמצא מתאים למסלול של בית משפט קהילתי.

טיעונים לעונש

5. ביום 13.7.22 הודה הנאם והורשע בכתב האישום המתוקן, ואולם הוסכם כי הטיעונים לעונש ידחו במטרה לתת לנאם, אשר היה עצור עד תום ההליכים, אפשרות לעבור בדיקות התאמה לאשפוז באשפוזית טمرة לגמילה. כאמור, העברתו של הנאם לאשפוזית נמנעה בסופו של דבר, וביום 6.9.22 טוענו הצדדים לעונש; ב"כ המאשימה הגישה טיעונייה בכתב, ואילו ב"כ הנאם טען לפני בעל-פה.

טיעוני ב"כ המאשימה

6. ב"כ המאשימה טוענה כי מתחם העונש ההולם לשני האישומים יחדיו נע בין 6 חודשים מאסר בפועל ועד 18 חודשים מאסר בפועל, וכי יש להטיל על הנאם מאסר בפועל ברף הבינווי של המתחם לו עטרה, ובנוסף להפעיל עונש מאסר על תנאי בין 7 חודשים במצטבר ולהפעיל התחייבות בסך 3,000 ₪, בגין מאסר על תנאי ארוך ומרתייע, קנס כספי והתחייבות להימנע

מבצע עברות דומות בעתיד.

נטען כי מעשי הנאשם פגעו פגיעה ממשית בערכיהם החברתיים המוגנים של שלוות נפש הקרבן וחופש הפעולה שלו. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, נטען כי המעשים בוצעו על ידי הנאשם והוא האחראי הבלעדי להם; הנאשם הגיע לבית בו מתגוררת המתלוונת עם ילדיהם המשותפים, צעק, איים, הטיל עליה מורה, פגע באוטונומיה ובכבודה של המתלוונת, השמע אינומים קשים ומוחשיים לפגוע בחיה של המתלוונת, וכל זאת תוך התעלמות מצו האסור עליו להתקrab לרדיוס של 150 מטרים מהמתלוונת וליצור עמה כל קשר.

באשר לנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות, נטען כי לחובת הנאשם 10 הרשעות קודמות בעבירות אלימות שונות, כאשר מתוכן הרשעות רבות בעבירות אלימות שבוצעו לפני אותה המתלוונת בחמש השנים האחרונות, בגין אף ריצה מסרים בפועל. הנאשם חזר וביצע מעשים דומים לאלה שביצע בעבר הקרוב, בתיק שומה משנת 2021, וזאת תוך תקופה קצרה לאחר שחרור מאסר קודם, וכאשר מאסר מותנה מרחף מעל ראשו.

ב"כ המאשימה צינה כי לנאים התמכרות ארוכת שנים, שלגביה לא שיתף פעולה עם גורמי הרוחה ולא התיעצב לפגישות.

לזכותו של הנאשם זקפה ב"כ המאשימה את הודהתו והחיסכון בזמן השיפוטי, אולם לצד זאת צינה כי ההודהה הייתה אחרת, בפתח ישיבת ההוכחות, שעה שכבר התקיצבו עדים להעיד בבית המשפט, כולל בתו בת ה-8 של הנאשם.

בהתאם לכל האמור, בקשה ב"כ המאשימה למצות עם הנאשם את הדין, ולגוזר עליו את העונשים כפי שפורטו בפתח עיל.

7. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נع בין מאסר מותנה ועד 14 חודשי מאסר בפועל, וביקש מבית המשפט להסתפק במאסר מותנה, ותשלום התחייבות לאחר שחרור המאסר.

נטען כי צריכת אלכוהול היא העומדת מאחורי ההתנהגות, ורצוי היה לשbez הנאשם בגמילה מלכוהול, ואולם שירות המבחן שם רgel לניסיונות הנאשם להתגיים לגמילה, בכך שנכתב בחווות הדעת שאין לנאים יכולת להתגייס להליך טיפול ארוך. למרות זאת, כך נטען, הנאשם עשה ממשיכים גדולים, השיג את כל האישורים הנדרשים הכוללים המלצה עובד סוציאלי מטעם עיריית ר'ינה, להעברה לאשפוזית לגמילה, ואף קיבל את אישור אשפוזית טمرة לקליטתו (הוגשנו נ/2, נ/3). נטען כי חרף מאמצי לא הצילח הנאשם להגיע לאשפוזית, לאחר שעבר בביתו על מנת לאסוף מזווהה עם ציוד, דבר שהוביל לויכוח עם המתלוונת ובסיומו של דבר אף לאלימות ולהרשעתו בעבירות הפרת הוראה חוקית.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם פועל לסימן הליך זה, המהווה מבחינתו סיום הפרק הזה בחיו. הסנגור יקש להתחשב בכך שה הנאשם חסר את עדות המתלוונת ולדיו בבית המשפט, וכן בעובדה שה הנאשם והמתלוונת

בintéרים כבר התגרשו בבית הדין השרעוי.

עוד ביקש הסניגור להתחשב בשיטת הפעולה המלא של הנאשם, ובכך שהוא עוזר כבר תקופה ארוכה של כ-7 חודשים, בהם ביקש מבית המשפט להסתפק בתוספת מסר מותנה או לחייבן לנכונות כל שייגזר על הנאשם מסר בפועל ארוך יותר.

.8. דברי הנאשם

ה הנאשם אמר שהוא מצטער על מה שהוא וכי כבר קיבל את עונשו. הוא טען שביקש לעבור למיליה אך "שםו לו רגלי" וביקש מבית המשפט להסתפק בתקופה המוצעת.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

.9.

העריכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

עבירות האiomים אותה ביצע הנאשם, פוגעת בערכיהם מוגנים של הביטחון האישית, שלמות הנפש, הפרטיות והכבד. כן נפגעת היכולת לנוהל שגרת חיים ללא חשש. על הערך המוגן הנפגע בעבירות האiomים, ראו הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט גולדברג ע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל** (6.9.89):

"...**איןטרס** חברה הוא להגן על שלות נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנאה שלא כדין. איןטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים אiomים **Per se** כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואי למכה ומונע מלכתחילה פגעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

אiomיו של הנאשם הופנו כלפי בית זוגו, נסיבה שיש בה חומרה יתרה. ברע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** (20.8.09) נקבע:

"**עבירות האלים והאiomים כלל, וכן בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חוליה אשר בתם המשפט מצויים להיאבק בה.** נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשווה ואולם דריש הדבר מתן משנה תוקף לאוותם אינטראסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין

עצמם והן של עבריינים בכוח".

איומים קשים על אישת, מצד בעלה בנפרד, פוגעים במתלוננת, בשלות נפשה, בביטחון האישית, בכבודה, ומיטילים פחד וחרדה. בנוסף נפגעים גם ערבים מוגנים של שמיירה על שלמות התא המשפחתי, וכן נפגע שלוםם של ילדים קטנים משותפים, החשופים לאלימות מילולית של אביהם כלפי אםם.

בנוסף, בהפרת הוראה שיפוטית, הנאשם גם הפגין זלזול בהוראות החוק ופגע בערכיהם מוגנים של שמיירה על שלטון החוק, כאשר התעלם מצו המורה עליו לשחות במרחב של 150 מטרים מהמתלוננת. הגעתו לבית, כדי לקחת מזוודה, גם אם הייתה, כפי שהנאשם טוען, כדי לאסוף חפציו האישיים במזוזה בעת מעבר לאשפוזית הגמiliaה, היוצאה הפרת הוראה, ולוותה באיוםים עוכרי שלוה, כולל איומים ברצח, ובגידופים. מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים במקרה זה היא פגעה ממשית.

.10. נסיבות הקשרות בביצוע העבירה

הנאשם והמתלוננת היו בעת האירועים זוג נשוי אך התגוררו בנפרד. הנאשם חזר על התנהגות אלימה מילולית ותוקפנית, כהגיע לבית בשני מקרים, איים, גידף וקילל. כאשר ההירה אותו המתלוננת שתקרה למשטרה, איים לרצוח אותה. לאחר שנעצר בגין מעשיו, אף הורחק מהמתלוננת בצו בית המשפט, שבפעם נוספת אחרי מספר ימים בבית המתלוננת וילדיו, צעק, קילל וניסה להיכנס פנימה בכוח. מעשי הנאשם אינם מאופיינים בתחום מוקדם, ואף נתען על ידי ההגנה שנעשו בעת שהיא הנאשם בגילופין, וחומרתם הנו בהיעדר השליטה של הנאשם על מעשיו. הנזק שגרם הנאשם אינו פיזי, ומסתכם בהטרדה ובהפחדת המתלוננת וילדיה, שסבלי מסגנון התנהגותו זו כבר פעמים רבות בעבר, בחלוקת אף נשא הנאשם את הדין מאחורי סורג ובריח. הנאשם טען כי הפרת ההוראה החוקית נבעה מתוך רצון לטפל בבעיית ההתמכרות שלו, לשם כך היה עליו לעבור למוסד אשפוז סגור במטרה להיגמל מאלכוהול. בדרכו לשם, טען, עצר בבית המתלוננת כדי לקחת עמו חפצים אישיים במזוזה למשך השהייה באשפוזית, עשה זאת מתוך צורך בחפציו ולא מתוך זלזול בצו השיפוטי. כך או כך, סופו של דבר הנאשם דפק בחזקה על דלת הבית, ניסה להיכנס בכוח, קילל את המתלוננת ואיים עליה שוב, וכל זאת בעת שילדיהם נמצאים עמה בבית.

.11. מדיניות הענישה הנווגת

בעבירות איומים כלפי בני משפחה בכלל ובת זוג בפרט, והפרת ההוראה חוקית, שנעברו בנסיבות דומות, הטילו בתיהם המשפט עונשים בטוחו רחב, בהתאם לנסיבות המעשה והעשה.

ב"כ המאשימה הפניה לפסקה לעניין מדיניות הענישה הנווגת:

א. רע"פ 149/19 **קובי פפיашוילி ו' מדינת ישראל** (10.1.19), שם המערער הורשע בשורה של עבירות איומים, הטרדה ופגיעה בפרטiot, כלפי בת זוג לשעבר, בתקופה של חודשים. האיומים היו

איומים קשים לפגוע בגופה, באמה, ברכואה ואף איים לרצוח אותה. בית-משפט השלום קבע **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר למשך מספר חודשים ובין 15 חודשים מאסר בפועל**, והתיל על הנאשם **9 חודשים מאסר בפועל, 6 חודשים מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למטלוננט**. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 8253/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.11.18) - המבקש הורשע, לאחר שמייעת ראיות באיוםים וגידופים שהশמיעו באזני גירושתו ועורך דינה, במהלך דין בבית-דין רבני. הוטלו עליו **6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס**. ערעור לבית-המשפט המחויז ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

ג. רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08) - המבקש הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בעבירות איומים כלפי בת זוגו, החיה בנפרד ממנו, ונגזרו עליו **12 חודשים מאסר בפועל, 12 חודשים מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות**. חרף עברו הפלילי הנקי, קבע בית-המשפט המחויז בערעוורו, כי העונש משקף את מדיניות העונשה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בית-המשפט העליון קבע אף הוא כי מדובר בעונש הולם. תוקן האioms בנסיבות זה כלל אמירה קונקרטית להרוג את בת הזוג.

ד. עפ"ג 42517-02-14 **עטיה אלעול נ' מדינת ישראל** (2.4.14) - נמחק ערעור על גזר דין של בית משפט השלום בbaar שבע בת"פ 53018-11-13 **מדינת ישראל נ' עטיה אלעול** (7.1.14) בו נגזרו על המערער, נעדר עבר פלילי, **8 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים** לאחר שהורשע על פי הודהתו במסגרות הסדר טיעון ב-3 עבירות של איומים על מעסיקו האחונה בתחנת המשטרה בנסיבות שוטרים.

ה. ת"פ 3906-11-17 **מדינת ישראל נ' יצחק לוי** (29.11.17) - בית המשפט גזר על הנאשם שהורשע על פי הודהתו בעבירות חבלה חמורה, חבלה של ממש ואיומים, **עונש של 6 חודשים מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למטלון וקנס**.

ו. ת"פ 58387-01-13 **מדינת ישראל נ' עדוי** (26.2.14) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של איומים, היזק לרכוש בمزיד והפרת הוראה חוקית במסגרת מספר תיקים שאוחדו. על הנאשם **נגזרו 7 חודשים מאסר בפועל, 8 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪**.

ז. ת"פ 23148-01-13 **מדינת ישראל נ' א' ד'** (16.6.13) - הנאשם הורשע בשלוש עבירות איומים לאחר שביצע מסכת איומים כלפי בת זוגו בנפרד ובן זוגה, שעלה שהיה בהליך גירושין, והאיומים כללו איומים בוטים וקשים לפגיעה בחיה. שירות המבחן העריך סיכון להישנות התנהגות אלימה בהעדר טיפול, ונגזרו על הנאשם **8 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים**.

ח. עפ"ג 52083-10-12 **קפש נ' מדינת ישראל** (2.2.11) - המערער הורשע בבית משפט השלום בעבירות איומים לאחר שהתגלו ויכוח בין המערער והמטלוננט - שהוא גירושתו - אודות דמי המזונות שהמערער חייב לשלם למטלוננט. במהלךו של הוויכוח אמר המערער על המטלוננט "כי יגמר את חייה". המטלוננט שאלת את המערער אם הוא מאמין עליה, והשיב: "הפעם זה לא אiom, זה יבוצע". על המערער הוטלו שבעה חודשים מאסר וכן הופעלו תשעה חודשים מאסר על תנאי, כך שבסך הכל יהיה על

המערער לרצות **9 חודשים מאסר בפועל**. כמו כן, הוטלו על המערער שבעה חודשים חודשי מאסר על תנאי. ערעورو - נדחה.

ט. ע"פ 08-11-12828 **מדינת ישראל נ' ללווש** (24.11.11) - המדינה ערערה על קולת העונש שנגזר על הנאשם בבית משפט השלום, שם הודה והורשע בעבירות איומיים על המתלוונת ונגזרו עליו 5 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית. בית המשפט המחויז התחשב בתסוקיר השילוי, קיבל את הערעור והעמיד את עונשו על **9 חודשים מאסר בפועל**.

ו. ת"פ 09-09-7518 **מדינת ישראל נ' ברכה** - לא ניתן למצוא במאגרים.

יא. ת"פ 16-03-20736 **מדינת ישראל נ' גרגזג** (8.1.18) - הנאשם הודה והורשע, בכתב אישום מתוקן, בעבירות איומיים, לאחר שהחזיק בסיכון ותבע משותפו לעסק שיחזיר לו 2,000 ₪ שהוא שייכים לו לטענתו, ולא - יירוג אותו. נקבע כי מתחת הענישה במקרה זה נע בין שישה ועד שמונה עשר חודשים חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם **נגזרו 7 חודשים מאסר בפועל, 3 חודשים מאסר על תנאי ותשולם 2,000 פיצויים למתלוון**.

יב. ת"פ 09-06-8962 **מדינת ישראל נ' פדילה מאהר** (26.6.19) - הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות איומיים כלפי בת זוגו וב הפרת צו. נקבע כי מתחת העונש ההולם נע בין 3 ועד 18 חודשים מאסר בפועל, **ועל הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל ומאסרים על תנאי**.

יב'Cc הנאשם לא הפנה לפסיקה נוספת לעניין העונש, אך ציין כי הוא מסכים עם טווח הענישה אליו ה奉תה ב'Cc המשימה בפסקה שצינה לעיל בסעיפים 11 ד, א, ז, ח, ט - הקובעת עונשים של מאסר בפועל בין 6 ועד 9 חודשים.

13. לאור כל האמור לעיל, ובשים לב לפסיקה הנהוגת, אני קובעת כי מתחת העונש ההולם נע בין **3 חודשים מאסר בפועל ועד 15 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוית**.

העונש המתאים לנאשם

14. הנאשם בן 53, בעת האירועים היה נשוי למתלוונת וחיו בנפרד, ולהם חמישה ילדים. במהלך הליך זה, בעת שהיא נתן במעטץ, הסתיימו הנישואין בגירושין של בני הזוג.

לנאשם התמכרות לאלכוהול המלאה אותו שנים רבות. בעבר היו ניסיונות לשלבו במסגרת טיפול וगמילה אך עד היום לא הצליחה. מצבו הבריאותי הפיזי והנפשי הדרדר במשך השנים, הוא מובלט וכיום מצבצת ביטוח לאומי. בהמשך לכך, משפחת הנאשם מוכרת לגורמי הרווחה במוועצה מקומית רינהה בשל בעיות סוציאו-אקונומית קשות, וביעות אלימות במשפחה.

הנאשם הביע רצון לנסות להשתלב בתהליך גמilia נוסף באשפוזית בטمرة, אולם, כאמור, עקב סיבות שונות, הouselות עיקובים בירוקרטים וחוסר שיתוף פעולה עם שירות המבחן, לא הגיע למסגרת gamilia, ובסתומו של דבר ביצע עוד עבירה, ובכך גدع את ההלין.

שירות המבחן נתקבש בתחילת הדרכן לבדוק את התאמת הנאשם בבית המשפט הפלילי, כאמור הטיל ספק בנכונותו ויכולתו של הנאשם לעبور תהליך גמilia ושיקום, כאשר אין הנאשם מתחבר לצורך שינוי אורחות חייו. צוין כי רמת המסוכנות מפני הנאשם לחזור על התנהגות אלימה היא רמה גבוהה.

עbero הפלילי של הנאשם כולל 10 הרשעות, מתוכן בחמש השנים האחרונות הורשע שלוש פעמים בעבירות איומים ובעבירות אלימות נוספות נגד בני משפחתו, המתלוונת ולדיהם. הנאשם פועל בדפוס שחזר על עצמו ביצוע עבירות דומות, נערץ, נשפט, מרצה עוני מסר וחזר חלילה. הנאשם רק השחרר לא זמן ממאסרו האחרון, אז ריצה 8 חודשים מסר בפועל (שכללו הפעלת תנאי) בנוסף לעונשים נלוויים שקיבל, זאת אחרי שהורשע בעבירות איומים והפרת צו חוקי. ואולם לא שינה את דרכו.

לזכותו של הנאשם אזקוף כי נטל אחריות והודה בכתב אישום מתוקן, בכך חסך זמן שיפוטי וכן חסך את עדות המתלוונת ועדות ילדיו.

לחובתו של הנאשם אזקוף את עברינו החוזרת, על רקע התמכרות קשה, אשר יחד מציבים צורך מוחשי להגן על שלומה של המתלוונת מפני בעתיד. דומה כי בעניינו של הנאשם, ככלאה נחוצה כדי למנוע עבירות נוספות בפועל, ולשם הבטחת שלות נפשה של המתלוונת.

הנאשם שואה במעטך מעלה חצי שנה, מיום 22.5.22 עד 22.4.22 ועוד היום.

בנסיבות האמורויות - מצאתי כי יש מקום את עונשו של הנאשם באמצעות אותו קבעתי לעיל.

סוף דבר

.15. לאור המפורט, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מסר בפועל למשך שבועה חודשיים.

ב. הפעלת מסר מותנה של שבעה חודשים שהוטלו על הנאשם בת"פ 65290-12-20 (ניתן ביום 21.3.21 בבית משפט השלום בנצרת).

המסר שהוטל בתקיך זה והמסר המותנה שהופעל, ירוצו בחופף ובמצטבר זה לזה, כך ששה"כ ירצה הנאשם **12 חודשים מסר**.

מתוקופת המאסר ינוכו ימי המעצר של שתי התקופות: מיום 22.7.4 עד 5.4.22 וכן מיום 22.7.4 ועד היום.

ג. שישה חודשים מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור, במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירות אלימות כלפי בת זוג, לרבות בת זוג לשעבר, איומים או עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ד. אני מורה על הפעלת ההתחייבות שהוטלה על הנאשם בת"פ 65290-12-20 (ניתן ביום 21.3.21 בבית משפט השלום בנצרת) בסך 3,000 ל"נ.

סכום ההתחייבות ישולם תוך 90 ימים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר.

54678313 זכויות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ג, 19 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.